

Czytania: (Pwt 4, 1. 5-9); (Ps 147B, 12-13. 15-16. 19-20); Aklamacja (J 6, 63c. 68c); (Mt 5, 17-19)

Dzisiejsze pierwsze czytaniem przypomina nam, czym jest prawo Boże i jaką wartość mają Boże przykazania. Przykazania bronią człowieka przed samozniszczeniem i przez to one dają życie, bo prowadzą do rozwoju życia i życie chronią, życie każdego człowieka. One usposabiają człowieka do przyjęcia tego, co Pan Bóg przygotował, do przyjęcia Jego darów. Żeby przyjąć Boży dar człowiek musi być odpowiednio dysponowany, odpowiednio przygotowany, a to przygotowanie to właśnie życie Bożymi przykazaniem. Inaczej, człowiek będzie się rozmijał z i będzie daleko od Bożych darów i Bożej opieki. W przykazaniach jest mądrość, zdolność do pokonywania trudności i strzeżenia się od niebezpieczeństw życiowych. One bronią nas przed popełnianiem życiowych błędów. Dlatego trzeba je przyjąć nie tylko umysłem, ale też sercem.

W Ewangelii Jezus mówi, że nie przyszedł znieść Prawa, tj. nie przyszedł zwolnić nas z niego ani go rozwiązać, bo prawo Boże jest ponad czasowe i jest zawsze ważne i aktualne, ale Jezus chce te przykazania doprowadzić do pełni, chce je uzupełnić, chce pokazać ich doskonałość i niezmiennność, chce byśmy patrzyli na nie w nowym świetle, według wzoru jaki mamy w Jezusie, a nie w świetle czasów Mojżesza.

Boże przykazania bronią nas przed społecznym chaosem a Jezus przyszedł, aby ducha prawa przepełnić duchem miłości. Ducha przepisów wypełnić ludzką wrażliwością, wyrozumiałością, miłością i troską o drugiego człowieka.

Prośmy Boga o łaskę rozumienia Jego przykazań i abyśmy egzekwując przepisy zawsze kierowali się miłością i troską o bliźniego.

o. Wiesław Jonczyk SJ